

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

624.2

Hely

Idő

"1913"

Személy

Szerző

Cím

A Lánchid.

Forrás:

Pesti hírlap.

Bp.

1913 4/22.

(Hely)

(Köt. v. fü

— (A Lánchid.) Amikor bizonyossá vált, hogy az öreg és félig-meddig rozoga hidat át kell építeni s amikor az is kiderült, hogy a pénzügyminiszter már a jövő esztendő első hónapjaiban elzárja a közönség elől, nyomban indítványok merültek föl, hogy Buda és Pest között a közlekedést mint bonyolítsák le. Az egyik ötlet a másikat érte s nem egy olyan ur akadt, aki kissé különösen vélte a kérdést megoldani. Ami a hatóságot illeti, az is mutatta, hogy a sarkára áll s így különböző fő- és albizottságok fogtak a tárgyaláshoz. A pénzügyminiszter szintén foglalkozott az ügyvel, aminthogy a kormány sem zárkózott el előle. Am ha sok minden tényező és fecsegő beleavatkozott is a dolgokba, a helyzet még ma is, több mint egy hónap múlva, a régi. Dehát hogy is oldódhatott volna meg a rendkívül fontos kérdés, amikor a Lánchid ujjaépítése révén a legfuresább követelések hangzottak el. És amikor csupán arról volt szó, hogy a Ferenc József-teret az alagut környékbeli budai részzel valamelyes módon összekössek, egyesek arról kezdtek beszélni, hogy a kormánynak egyik legelső dolga legyen a Boráros-teri hid megépítése, az óbudai hid gyors nyélbeütése vagy a külső Kerepesi-ut rendezése, esetleg a pályaudvarok elhelyezése. Így azután megtörtént, hogy igen sok érdek ütközött össze és igen sok csalódás következett be, mert hiszen nem volt keresztülvihető, hogy a Lánchidnak a közönség elől történő elzárása miatt például a ceglédkecskeméti villamos kiépítése hamarosan megtörténjék. Akik a folyton tárgyalt kérdés iránt csak némileg is érdeklődnek, bölesen tudják, hogy eddig semmi lényeges határozat nem történt s ezek azal is tisztában vannak, hogy hihetőleg nem is fog történni. A több héttel ezelőtt fölmerült indítvá-

nyok száma folyton növekszik, a vita mind nagyobb körre terjed és az ellentétek mindinkább kiélesednek, aminek egyedüli következménye az lehet, hogy akkor, amikor a Lánchid elzárásának napja elérkezik s amikor ezen a hidon már sem ember, sem kocsik nem mehet keresztül, éppen úgy folytatják a vitát, éppen úgy szaporítják az indítványokat, mint most s derék hazánkfiai akkurat úgy veszekszenek egymással, mint ez idő szerint. Ez azonban még mind semmi, mert hiszen a hosszú életűek azt is megérhetik, hogy amikor két, három vagy hat esztendő múlva az átépített Lánchidat a forgalomnak ismét átadják, az ellentétek éppen úgy fennállanak, mint most. És akkor is lesz tábor, amely a boráros-teri vagy az óbudai hid építését követeli, tekintettel a Lánchid elzárásával beállt bajok egyhítésére és hogy akkor is lesznek még egyesek, akik az ügyet azzal, csakis azzal vélik megoldhatónak, ha Soroksárt Budapesthez csatolják s az odaváló tejhamisítókát több esztendei börtönre ítélik. Amíg pedig a viták hol gyöngében, hol élesebben folynak, azok az emberek, akik a Lánchidra voltak szorulva, de azt nélkülözniök kellett, akik kerülő utjaikat megtették, köszönetüket fogják kifejezni a Lánchidnak ujonan való megnyitása fölött. Hogy pedig a dolog még bolondabb legyen, azt is megérthetjük, hogy a Lánchid átépítése és ujonan való megnyitása után a kormány előterjesztésére egy csomó olyan urat fognak kitüntetni, akik a Lánchid elzárására való tekintetből és a beálló közlekedési zavarok enyhítése céljából buzgó munkálkodást fejtettek ki, amit még mindig nem fejezettek be.